

**2022 PASTORAL LETTER
OF THE UKRAINIAN CATHOLIC BISHOPS OF CANADA
ON THE OCCASION
OF THE FEAST OF THE RESURRECTION OF OUR LORD**

To the Very Reverend Clergy, Monastics and Religious Sisters and Brothers, Seminarians and Laity of the Ukrainian Catholic Church in Canada:

Christ is Risen! Indeed He is Risen!

Dear Brothers and Sisters in Christ,

*Jesus said to them, “Do not be afraid”
(Matthew 28:8)*

Easter and the Resurrection: A Journey from Fear to Joy and Hope

Today, we celebrate the glorious Feast of the Resurrection of our Lord, Jesus Christ. Today, we rejoice in Christ’s victory over sin and death. Today, all things are filled with joy.

As we celebrate the Feast of the Resurrection of our Lord, and as we try to make sense of what it means for us today, let us reflect on the myrrh-bearing women – the first to encounter the news of the Risen Lord, and their incredible journey from fear to joy and hope.

The myrrh-bearing women are the eyewitnesses of Jesus’ death and the place of his burial. They are also the witnesses of his resurrection. They are the ones who receive the glorious news from the angel, who tells them, “Do not be afraid; you are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified. He has been raised; he is not here. Look, there is the place they laid him. Go, tell his disciples and Peter that he is going ahead of you to Galilee; there you will see him, just as he told you” (Mark 16:6-7).

Yet, in the Gospel of Mark’s telling of the Resurrection account, we read: “So the myrrh-bearing women went out and fled from the tomb, for terror and amazement had seized them; and they said nothing to anyone, for they were afraid” (Mark 16:8).

“Terror and amazement had seized them; and they said nothing to anyone, for they were afraid.”

Fear had the potential to prevent the myrrh-bearing women from fulfilling the task given them by the angel. Fear had the potential to paralyze them, to bind them. Fear brought about in the myrrh-bearing women worry, terror, panic, anxiety, an inability to act. Fear could have prevented us from ever learning about the Resurrection of Our Lord, instead leaving Jesus buried in the tomb forever.

Yet, somehow the myrrh-bearing women were able to overcome their fear. Matthew’s Gospel tells us: “So they left the tomb quickly with fear and great joy, and ran to tell his disciples. Suddenly Jesus met them and said, ‘Greetings!’ And they came to him, took hold of his feet, and worshiped him. Then Jesus said to them, ‘Do not be afraid; go and tell my brothers to go to Galilee; there they will see me’” (Matthew 28:8-10).

The fear of the myrrh-bearing women had turned to joy and hope. Their newfound courage and strength transformed them into witnesses and messengers of the Resurrection. Their testimony allowed the Good News of the Word of God to spread and the number of faithful to increase greatly, so much so that today some 2.38 billion people around the world are followers of Christ, that is, one-third of the world’s population.

In the context of this year's celebration of the Feast of the Resurrection of Our Lord, the whole world watches in disbelief and dismay that Ukraine has been invaded by Russia, causing massive destruction and the loss of thousands of innocent lives, many of whom are women and children. The fear of war once again, like that of the myrrh-bearing women, has the potential not only to paralyze the people of Ukraine but the entire world.

Yet, this is clearly not the case. The people of Ukraine have found courage to fight and to defend their families and neighbours in the midst of the chaos that war brings. Furthermore, the people of Ukraine fight bravely not only to defend their nation but the very fabric of freedom and democracy, upholding the fundamental ideals and principles of justice and human dignity that the world values and promotes.

We might ask ourselves just where does the courage of the people of Ukraine come from? The short answer is faith in God and in the Risen Lord. Already in the first century, Saint Andrew the Apostle, according to the chronicle *The Tale of Bygone Years*, erected a cross on the banks of the Dnipro River, prophesying that a great city would be built on its shores – today's city of Kyiv, which has stood through the centuries as a centre of faith and witness to God's love for God's people. For centuries others have coveted these lands, yet each time the people of Ukraine, led by the Church, have emerged victoriously from the catacombs, experiencing in their own right Christ's passion and crucifixion, journeying to the Resurrection and the newness of life. In this the people of Ukraine find strength.

Today, fear has the potential to silence the voice of the people of the world. Like the myrrh-bearing women, let us find courage to overcome our fear. Let us continue to speak with one voice and one heart, speaking on behalf of the people of Ukraine whose voice is being attempted to be silenced by foreign aggressors. Let us speak truth about what is happening in Ukraine, in solidarity and with conviction that war is wrong, and that peace is the only path forward.

Our voice is being heard. The world has responded in an outpouring of prayer for peace in Ukraine and love for its people by providing unprecedented humanitarian aid in response to the world's worst humanitarian crisis since the Second World War.

We pray for peace in Ukraine, and throughout the world. We pray in particular for the people of Ukraine as they endure the war. We pray for their safety and for their families. We pray for those who have left Ukraine and those who remain. We pray for those who have died. May God bless you and may the Mother of God spread her omophorion of protection upon you.

As we celebrate the Feast of the Resurrection, let us be the myrrh-bearing women of today. Like them, let us break free from any fear that holds us back. Let us go tell others, boldly and with courage, of the joy of the Gospel message, of God's love and mercy in the world, so that they too may experience joy and hope in their lives.

As the Ukrainian Catholic Bishops in Canada, we pray that God's grace and love fills your heart, and that of your family and friends, and brings happiness and peace to all people.

Christ is Risen! Indeed He is Risen!

Sincerely Yours in Christ,

+ Lawrence Huculak, OSBM, Metropolitan Archbishop of Winnipeg

+ David Motiuk, Eparchial Bishop of Edmonton; Apostolic Administrator of New Westminster

+ Bryan Bayda, CSsR, Eparchial Bishop of Saskatoon; Apostolic Administrator of Toronto

+ Michael Wiwchar, CSsR, Bishop Emeritus of Saskatoon

+ Stephen Chmilar, Bishop Emeritus of Toronto

**2022 ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КАНАДИ
З НАГОДИ СВЯТА ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО**

Всечеснішим Отцям, Преподобним Сестрам та Братам Монаших Спільнот,
Семінаристам
та Вірним Української Католицької Церкви в Канаді:

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Дорогі Брати і Сестри у Христі,

*Ісус сказав їм: «не бійтеся»
(Матея 28:8)*

Великдень і Воскресіння: Подорож від Страху до Радості і Надії

Сьогодні ми святкуємо славне Свято Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа. Сьогодні ми радіємо Христовій перемозі над гріхом і смертю. Сьогодні все сповнилося радістю.

В часі святкування Празника Воскресіння нашого Господа, коли ми намагаємось усвідомити зміст цього свята, роздумаймо про жінок мироносиць – тих хто першими отримали звістку про Воскреслого Господа і розважмо про їхню надзвичайну мандрівку від стану страху до радості і надії.

Мироносиці є свідками Ісусової смерті і вони бачили місце де було його поховано. Вони також стали свідками його воскресіння. Саме вони отримали славу новину від ангела який їм сказав: «Не бійтеся; ви шукаєте за Ісусом з Назарету якого розіп'яли. Він воскрес; його тут немає. Подивіться, ось місце де було його покладено. Йдіть, і сповістіть його апостолів і Петра, що він йде перед вами до Галилеї; там ви його побачите, як і сказав я вам» (Марко 16:6-7).

Однак у розповіді про Воскресіння у Євангелії від Марка ми також читаємо: «Тоді жінки мироносиці вийшли і побігли з гробу, бо страх і здивування охопили їх; і вони нічого нікому не розказали, бо налякалися» (Марка 16:8).

Страх міг потенційно зупинити жінок мироносиць від виконання завдання, яке доручив їм ангел. Страх мав здатність паралізувати їх, осліпити їх. Страх спричинив жінкам мироносицям хвилювання, переляк, паніку, тривогу, нездатність до дії. Цей страх міг стати причиною того, що ми б ніколи не дізнались про Воскресіння Господа; і ми б думали, що Ісус залишився у гробі назавжди.

Проте, якимось чином жінки мироносиці змогли перебороти у собі цей страх. Євангеліє від Матея нам каже: «Тоді вони швидко залишили гріб у страсі, і з великою радістю побігли сповістити його апостолів. Раптом Ісус зустрів їх і сказав: «Вітаю!» І вони підійшли до нього, припали до його ніг і поклонились йому. Ісус сказав їм: «не бійтеся, йдіть і скажіть моїм братам щоб йшли до Галилеї, там вони побачать мене» (Матея 28:8-10).

Страх жінок мироносиць перемінився у радість і надію. Віднайдена ними сміливість і сила перемінила їх на свідків і посланців Воскресіння. Їхнє свідчення дозволило Добрій Новині Слова Божого поширитись і вони спричинились до збільшення числа вірних до майже двох з половиною мільярдів людей, які зараз наслідують Христа, а це третя частина людства.

У цьому контексті, цьогорічне святкування Свята Воскресіння нашого Господа увесь світ спостерігає у зневірі і тривозі спричиненими вторгненням Росії в Україну, заподіяними руйнуваннями, і втратою тисяч невинних життів, включно з жінками і дітьми. Боязнь війни, подібно як і страх жінок мироносиць, має здатність паралізувати і не лише людей України, але й також цілий світ.

Однак, як ми бачимо страх не паралізував Україну. Посеред хаосу, який принесла війна Українці знайшли хоробрість боротися і обороняти свої сім'ї, і своїх ближніх. Більше того, люди України, не лише сміливо захищають свою державність, але також захищають принципи свободи, демократії, справедливості, і поваги до гідності особи; цінності, які цивілізований світ поважає та пропагує.

Ми можемо запитати себе, що є причиною такої хоробрості українців? Короткою відповіддю є їхня віра в Бога та у воскреслого Господа. Згідно з давньою «Повістю Времених Літ» ще у першому столітті Святий Апостол Андрій, підняв хрест Господній на берегах Дніпра, пророкуючи, що величне місто буде збудовано на схилах цієї ріки – сьогоднішнє місто Київ, яке протягом століть було центром віри і свідчення Божої любові до Божого люду. Століттями вороги намагались захопити ці землі, але кожного разу наші люди повставали з катакомб переможцями та з особистим досвідченням Христових страждань і розп'яття, і кожного разу вони подорожували до Воскресіння і відродження. Ось де народ України черпає свою силу.

Сьгодні, страх має здатність заглушити голос світової спільноти. Подібно до жінок мироносиць, знайдімо у собі сміливість побороти наш страх. Продовжуймо говорити одноголосно і єдиним серцем для добра людей України, не дозвольмо чужинському агресору поширювати ненависть та неправду. Розповідаймо правду про те, що відбувається в Україні, і у солідарності з українським народом переконуймо, що війна є злом і що мир є єдиним шляхом до майбутнього.

Наш голос є почутим. Світ єднається у молитві за мир в Україні та у допомозі страждаючому українському народу. Агресія Росії спричинила безпрецедентну гуманітарну кризу, якої не бачив світ від закінчення Другої Світової Війни, але також людство відгукнулося у безпрецедентному вияві любові та у наданні гуманітарної допомоги для постраждаючих.

Ми молимося за мир в Україні та у цілому світі. В особливий спосіб ми молимося за людей в Україні, які переживають війну. Ми молимося за їхню безпеку, за безпеку їхніх сімей. Ми молимося за тих, які були вимушені залишити Україну і за тих, які залишились там. Ми молимося за тих, що померли. Нехай Господь благословить вас і Пресвята Богородиця візьме вас під покров свого омофору.

У часі святкування Свята Воскресіння будьмо жінками мироносицями. Звільнімося від усякого страху який нас сковує. Йдімо і сміливо проповідуймо радість Євангельської вістки, Божої любові і милосердя для світу, щоб усі змогли досвідчити правдиву радість і надію у їхньому житті.

Ми, Єпископи Української Католицької Церкви в Канаді молимося щоб ласка Божа наповнила ваші серця, серця ваших рідних та друзів та щоб радість та мир запанували між усіма людьми.

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Ваші у Христі,

+ Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ,
Митрополит-Архієпископ Вінніпезький

+ Давид Мотюк,
Єпарх Едмонтонський; Апостольський Адміністратор Нью-Вестмінстерської Єпархії

+ Браєн Байда, ЧНІ,
Єпарх Саскатунський; Апостольський Адміністратор Єпархії Торонто

+ Михаїл Вівчар, ЧНІ,
Єпископ-емерит Саскатунський

+ Стефан Хміляр,
Єпископ-емерит Торонтонський